

Tárgy: Számlaadási kötelezettség (általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 159. § (1) bekezdése, Üttv. 1. § (3) bekezdés és 107. § a.) pont).

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim ügyszám: 15/2025.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa az eljárás alá vont személy fegyelmi ügyében a Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2025. évben kelt (...) határozata ellen az eljárás alá vont személy részéről bejelentett fellebbezés folytán 2026. évben tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont személyt 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltség megfizetésére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, mely az Ügyvédi Tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § a.) pontjába ütközik, ezért 400.000,- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, ugyanezen § b.) bontja alapján, illetve kötelezte az eljárás során felmerült 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére.

Határozatában megállapította, hogy bejelentő kifogásolta, hogy őt az eljárás alá vont életveszélyesen megfenyegette és 1.000.000 Ft -ot vett fel tőle számla nélkül, de az ügyben érdemben semmit sem tett.

A felek aláírtak egy megbízási szerződést, aláírás után azonban abból a panaszolt arra hivatkozással nem adott, hogy majd az ügyvédi munkadíj megfizetése után kerül rá sor. A bejelentő a munkadíjat kifizette, ennek ellenére a megkötött szerződésből példányt később sem kapott.

A panaszolt sérelmezte, hogy 1.000.000.- Ft -ot megfizetett az ügyvédnek az általa megjelölt számlára történő befizetéssel, erről azonban számlát nem kapott, sem pedig nem került megjelölésre, hogy annak fejében a panaszolt milyen munkálatokat végez el.

A bejelentés alapján hivatalból az Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa határozatával az eljárás alá vont személlyel szemben, az Üttv. 119. § és a 20/2018. 11. 26. MÜK Fegyelmi Eljárási Szabályzat 8.2. pontja alapján előzetes vizsgálatot rendelt el, mivel az Üttv. 107. § -ában meghatározott fegyelmi vétség gyanúja merült fel.

Az eljárás alá vont beadványában részletesen indokolt igazoló jelentést terjesztett elő, fegyelmi felelősségét vitatta. Elismerte, hogy a bejelentő kifizetett részére 1.000.000 Ft -ot, amelyről a banknál befizetési igazolást kapott. Igazoló jelentéséhez csatolta a felek között létrejött megbízási szerződést.

A fegyelmi biztos határozatával indítványozta a fegyelmi eljárás lefolytatását, kétrendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt. Pénzbírság kiszabására, valamint a költségátalányban való marasztalásra tett indítványt, súlyosító körülményként kérte figyelembe venni az ügyvédségbe vetett közbizalom súlyos megsértését és veszélyeztetését.

A fegyelmi tanács a NAV adatbázisából hivatalból beszerezte az eljárás alá vont személy áfa körbe tartozásával kapcsolatos adatait, amely alapján meg lehetett állapítani, hogy az eljárás alá vont személy irodája általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, tehát áfa körbe tartozik. Ez egyebekben az általa használt ügyvédi bélyegzőben szereplő, megfelelő helyen elhelyezkedő 2-es számból önmagában is következik.

A tárgyaláson a fegyelmi biztos módosította indítványát, kizárólag egyrendbeli szándékos fegyelmi vétség megvalósítására hivatkozott, abban a körben, hogy a megfizetett 1.000.000,- Ft -ról számlát nem állított ki, amellyel megsértette az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVIII. törvény 159. § (1) bekezdésében írt rendelkezést. Indítványozta, hogy egyrendbeli szándékos fegyelmi vétségben állapítsák meg az eljárás alá vont bűnösségét, pénzbírság, fegyelmi büntetés és a kamarai költségátalány viselése mellett, fenntartva a súlyosító körülményre történő hivatkozását.

A lefolytatott bizonyítás és a rendelkezésre álló iratok alapján az I. fokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy a panaszos és a panaszolt között megbízási szerződés jött létre, amelyben a panaszos a panaszoltat végrehajtási- és minden egyéb ügyre kiterjedő jogi képviseletével bízta meg és az ehhez kapcsolódó okmányok elkészítésével. A megbízási szerződés 4.) pontja a megbízási díjat nettó 200.000 Ft -ban határozta meg azzal, hogy a megbízás teljesítésével kapcsolatos költségeket a megbízó köteles megfizetni, azok felmerülésével egyidejűleg. A megbízás sikeres teljesítése esetén 25%-os sikerdíj kikötésére került sor, ügynként. A megbízás aláírását követően a bejelentő egy bankfiókban készpénzben fizetett meg az eljárás alá vont részére összesen 1.000.000 Ft -ot, amelyről a panaszolt számlát nem bocsátott ki. Azt lehetett megállapítani a csatolt bizonylatokból, hogy az 1.000.000 Ft befizetése az ügyvédi iroda bankszámlájára megtörtént.

Egyebekben a felek között a megbízási szerződés a panaszos felmondásával megszűnt.

Mivel a fegyelmi biztos indítványát módosította, így a továbbiakban kizárólag a számlaadási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatos cselekményeket kellett vizsgálni.

Ebben a körben az I. fokú Tanács megállapította a fegyelmi vétség elkövetését, hiszen a panaszolt elismerte, hogy 1.000.000 Ft összegű megbízási díjat átvett számlát azonban nem állított ki.

Határozatában hivatkozott arra, hogy az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, ennek megszegésével az Üttv. 107. § a.) pontja sérült, azaz fegyelmi vétség elkövetésére került sor.

Míthogy az eljárás alá vont határozottan állította, hogy számlaadási kötelezettsége nem volt, a számlaadás mellőzésére kizárólag szándékosan kerülhetett sor.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 159. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az adóalany köteles – ha e törvény másként nem rendelkezik – a (2) szakasz a.) pontja szerinti termékértékesítésről, szolgáltatás nyújtásról a termék beszerzője, a szolgáltatás igénybe vevője részére, ha az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

Mivel a beszerzett adatokból megállapítható volt, hogy a panaszolt által működtetett ügyvédi iroda áfa törvény hatálya alá tartozik, ezért a végzett jogi szolgáltatásról a szolgáltatás igénybe vevője részére köteles lett volna számlát kibocsátani, amely kötelezettségének nem tett eleget. A számlakibocsátási kötelezettséget nem pótolja a bankszámlára történő befizetés, számla hiányában az átvett összeg nem kerül be a könyvelésbe és az általános forgalmi adó sem került megfizetésre az államháztartás részére.

Az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezésének betartása az ügyvédi tevékenységet gyakorló személyek számára kötelesek, így az Üttv. 1. § (3) bekezdés és 107. § a.) pontja értelmében ezek megszegése egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósít meg.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál a Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként vette figyelembe a fegyelmi előéletet, enyhítő körülmény pedig nem merült fel.

Ezért az eljárás alá vontat az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. 11. 26. MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2.A. pontja alapján kötelezte 80.000- Ft összegű átalányköltség megfizetésére.

határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezésében magával a fegyelmi határozatban szereplő, számlaadási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban csupán érintőleg foglalkozott. Elsődlegesen a támadott határozat hatályon kívül helyezését kérte.

Az Országos Fegyelmi Főbiztos írásban előterjesztett észrevételében a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyására tett indítványt. Az álláspontja az volt, hogy az I. fokú Fegyelmi Tanács a határozatot megalapozottan hozta, maga az eljárás alá vont sem vitatta, hogy a felvett 1.000.000 Ft -ról számlát nem állított ki, sőt ezt az eljárását kifejezetten jogszabályszerűnek, helyesnek minősítette. Indítványozta, hogy ennek alapján a II. fokú Fegyelmi Tanács az I. fokú határozatot hagyja helyben.

A II. fokú Fegyelmi Tanácsban az ügy tüzetes megvizsgálása, a rendelkezésre álló bizonyítékok, nyilatkozatok értékelése kapcsán az a meggyőződés alakult ki, hogy az I. fokú Fegyelmi Tanács határozata jogszerű, az abban foglalt pénzbírság az elkövetett cselekménnyel és a panaszolt fegyelmi előéletével összhangban álló, nem eltúlzott, ezért azt helybenhagyta.

Az I. fokú eljárásban megállapított tényállás a II. fokú eljárásban is irányadó volt.

A fegyelmi biztos I. fokú eljárásban módosított indítványa kapcsán kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy számlaadási kötelezettségét a panaszolt elmulasztotta, amely a panaszolt saját előadása kapcsán, vitathatatlanul bekövetkezett. 1.000.000 Ft megbízási díjat a panaszos a panaszoltnak megfizetett, amelynek tényszerű befizetése a megjelölt bankszámlára megtörtént, az általános forgalmi adóról szóló törvény 159. § -a megsértésével azonban számla kiállítására nem került sor.

A számlát nem helyettesítheti a befizetés tényét igazoló banki bizonylat, az nem minősülhet számlát helyettesítő okmánynak. A panaszolt állításával ellentétben az I. fokú Fegyelmi Tanács helyesen állapította meg, hogy a NAV megkeresésre adott válasza, valamint az eljárás alá vont – 2-es számot is tartalmazó – adószáma bizonyítékot szolgáltat arra, hogy az eljárás alá vont állításával ellentétben áfa körbe tartozik, azaz az általános forgalmi adónak alanya. Ebből következik, hogy végzett tevékenysége után felszámított ügyvédi megbízási díj általános forgalmi adót tartalmaz, annak általános mértéke szerint, ez ennek megszegésével az áfa feltüntetése nélkül elfogadott, számla nélküli megbízási díj alkalmas ügyvédi fegyelmi vétség szándékos megvalósításának megállapítására.

Mivel azt a körülményt, hogy számlát nem állított ki, a panaszolt nem csak nem vitatta, határozottan elismerte, sőt helyes eljárásnak minősítette, semmiféle további bizonyítási eljárás nem volt szükséges.

Ezzel a tevékenységével – egyezően az I. fokú határozatban foglaltakkal – megsértette a 2007. CXXXVII. törvény évi 159. § -át, amely egyúttal az Üttv. 1. § (3) bekezdésébe ütközik, az Üttv. 107. § a.) pontja szerint fegyelmi vétséget valósít meg, mivel az eljárás alá vont a tevékenysége gyakorlásából eredő jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a Területi Kamara Alapszabályában (a továbbiakban együtt, mint Alapszabály) vagy Etikai Szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Tekintetben véve, hogy a panaszolt saját, a számlakibocsátás mellőzésére vonatkozó álláspontját helyesnek tekintette, továbbá a Kúria hasonló ügyekben lefoglalt álláspontjára, a számla nélküli eljárás fegyelmi vétséget valósított meg, mégpedig egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget.

A pénzbüntetés enyhítésére a II. Fokú Fegyelmi Tanács nem látott lehetőséget a fegyelmi előéletre figyelemmel. Mindezekre tekintettel a II. Fokú Fegyelmi tanács a bírság enyhítésére nem látott lehetőséget.

Mivel az I. fokú tanács a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes következtetésekre jutott, ezért azt a II. fokú fegyelmi tanács a döntést helybenhagyta és az eljárási költségek viselésére a panaszolt ügyvédet kötelezte. A határozat rendelkező részének helybenhagyást kimondó rendelkezése az Üttv. 138.§. (1) bekezdés c.) pontján alapul.

A megállapított másodfokú átalányköltség mértéke a FE 40.2. c) pontján alapul.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú költségek viselésére köteles az Üttv. 142. §. (2) bekezdése alapján. A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése a FE. 35.5. és 38.1. pontján alapul.

A határozat rendelkező részének kereset előterjesztésének lehetőségéről való tájékoztatása az Üttv.139. § rendelkezésein alapul.

Budapest, 2026. év.

A határozat jogerős és végrehajtható.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa